

STADSWANDELING 5-6 augustus 2017

Startplaats stedelijk zwembad Kessel-lo

Park DE BRON

Een parkgebied van 5 ha 23 are., Het [natuurgebied](#) is belangrijk omdat er enkele [poelen](#) aanwezig zijn. Dat zijn overblijfselen van vroegere leemmijnen om woningen mee te bouwen. Die poelen zijn door middel van een ingenieus buizensysteem met elkaar verbonden. Dit poelensysteem diende om de originele woonst te voorzien van stromend water. Er staat een hellingbos, 4 poelen op een steile helling met taxus en hulst, en een grasland/bloemenweide met hoogstammige (fruit)bomen op de vlakte onder de helling. Het domein bezit, naast het [kasteel](#), enkele interessante cultuurhistorische elementen zoals enkele zeer oude bomen, een klein torentje dat als uitkijkpost kan dienen. Het orkest Frascati heeft hier zijn vestiging.

Clarissenklooster Leuven

Twee clarissenkloosters hadden er van in de XVIe eeuw tot aan de Franse Revolutie mede het stadsbeeld bepaald. Na enkele omzwervingen betrokken de zusters in 1843 een nieuw gebouw in de pas aangelegde Bogaardenstraat. In 1969 verhuisde het klooster naar de Predikherenberg te Kessel-Lo. Het moderne kloostercomplex onderlijnt de open geest die de gemeenschap steeds kenmerkt. Het christusbeeld aan de buitenkant dateert van de expo 58, waar het de gevel van de kapel van de tentoonstelling versierde.

De watergroep

Een van de watertorens van Leuven.... Van dit type staan er 4 rond leuven.

Michottepark

Genoemd naar Albert Michotte,, professor aan KUL in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte in het begin van de 20ste eeuw. Hij richtte in 1923 binnen de faculteit de school op voor Pedagogische en Psychologische studies, later omgevormd tot aparte faculteit Psychologie. Dit park was zijn woonst en domein en zoon, een zonderling heeft hier gewoond tot in de jaren 80.

Abdij van het Park

1129 gesticht volgens de orde van Norbertijnen
1228 inwijding van de romaanse kerk
1200 en 1550 worden de andere gebouwen toegevoegd
1578 door de godsdienstoorlogen moeten de kloosterlingen vluchten en de gebouwen worden vernietigd
1589 de kloosterlingen keren terug en herstellen hun oord
1635 tot 1644 realisatie van de glasramen in de kloostergang door de leuvense glaskunstenaar Jan de Caumont
1719 tot 1730 laatste aanbouw van de gebouwen die tot op vandaag het uitzicht geeft aan de abdij.
1797 Afschaffing van de abdij door de franse overheersing. 46 kanunniken worden gelaïciseerd. De kunstwerken, archief en boeken worden door deze kloosterlingen in veiligheid gebracht

1798 Openbare verkoop van alle abdijbezit. Een zekere Evrard Tops slaagt erin de gebouwen en omliggende gronden te verwerven en zal deze later terug aan de kanunniken teruggeven.

1803 heropening van de abdij

1828 de befaamde glasramen worden door verarming van het klooster verkocht aan de brusselse industrieel Dabsaert. Door de jaren heen worden de 41 glasramen verspreid over de wereld, o.a. in de USA

1937 in de komende jaren probeert men de glasramen terug op te sporen en men slaagt erin 6 glasramen te recuperen en terug te installeren

2003 Poortgebouwen, watermolen, tiendenschuur, vijvers en een groot deel van het domein komen onder het beheer van de Stad Leuven, en de restauratiewerken kunnen beginnen.

2011 alle gebouwen, ook het klooster worden in erfpacht gegeven aan de stad Leuven

2013 De Vlaamse overheid koopt 8 glasramen terug van de Yale universiteit.

2016 worden er nogmaals 6 glasramen geschonken door Corcoran Art gallery van Washington, onder voorbehoud dat ze door Leuven zullen gerestaureerd worden.

Buurtpark Cadol

Buurtpark Cadol ligt in een watergewinningsgebied langs de Molenbeek in Heverlee. Zuiver water en ecologie zijn er niet zomaar doelen, het zijn vereisten. Na overleg was het opzet er een ecologisch beheerd park van te maken voor zachte recreatie en natuureducatie, met paden en ligweiden. Cadol is een mooi staaltje van natuur in de stad. Zo zijn er poelen, waarin lissen en grassen, kikkers en waterjuffers ongestoord hun gang kunnen gaan. Op warme dagen kan je zelfs hagedissen zien, die zich opwarmen op de keien. Ook vogels zoals de grote bonte specht hebben de hagen en bomen van het park ontdekt. Wie langs de Molenbeek op de gemaaide graspaden loopt, kan vraatsporen van bevers spotten. Regelmatig zakken zwerverbevers af van de Doode Bemde tot Cadol. Jonge bevers zijn vaak op zoek naar nieuwe territoria.

Kasteel van Arenberg

Het gebouw dat er nu staat werd opgetrokken in de 16de eeuw, maar onderging wijzigingen in alle daaropvolgende eeuwen (tot en met de 21ste eeuw). De architectuur is grotendeels Vlaams-traditioneel met een combinatie van baksteen en zandstenen raamkozijnen. Daarnaast heeft het gebouw ook elementen uit de late gotiek, renaissance en neogotiek (19de eeuw). Karakteristiek zijn de twee grote hoektorens met perenspitsen, waarop telkens een Duitse Adelaar prijkt.

Op de plaats van het kasteel van Arenberg stond sinds de 12de eeuw de burcht van de Heer van Heverlee. In de loop van de volgende eeuwen verarmde deze familie, zodat in 1445 de toenmalige heer verplicht was de heerlijkheid te verkopen.

Op die manier kwam het domein in handen van de [Picardische](#) familie van [Croÿ](#). Onder [Willem II van Croÿ](#) werd de middeleeuwse burcht geleidelijk vervangen door het huidige kasteel. Deze Willem van Croÿ stichtte ook het Celestijnenklooster op het domein van het kasteel (de huidige bibliotheek van de campus).

Nadat de laatste hertog [Karel III van Croÿ](#) in 1612 kinderloos overleed, kwam het kasteel, via het huwelijk van zijn zus, in handen van [de hertogen van Arenberg](#). Deze Duitse familie bewoonde het kasteel tot aan de [Eerste Wereldoorlog](#). Veel van de hertogen waren geboeid door de wetenschap en onderhielden nauwe contacten met de universiteit. Nog voor de oorlog uitbrak wilde de toenmalige

hertog het kasteel al afstaan aan de universiteit en het omliggende park voor een gunstige prijs aan haar verkopen.

Door de oorlog en het feit dat de hertog Duits onderdaan was, legde de Belgische Staat echter in 1919 beslag op het domein, en zo duurde het nog tot 1921 eer de universiteit het kasteel en park (29 ha) kon verwerven. Het park groeide uit tot een campus voor positieve- en ingenieurswetenschappen, in de stijl van een Amerikaanse universiteitscampus.

Groot Begijnhof Leuven

De oudste geschreven documenten dateren uit 1232. Een Latijns opschrift aan de kerk vermeldt 1234 als stichtingsdatum.

Net als de andere begijnhoven in Vlaanderen kende het begijnhof een eerste bloei in de 13e eeuw, en een moeilijke periode ten tijde van de godsdiensttwisten in de 16e eeuw. Een van de pastoors van dit Begijnhof, in 1490, was Adriaan Florensz. Boeyens van Utrecht, vooral bekend als latere [paus Adrianus VI](#).

Vanaf het einde van de 16e eeuw, en vooral na het [Twaalfjarig Bestand](#) (Albrecht en Isabella) in de 17e eeuw, kende het begijnhof een tweede bloeiperiode met een nabloei tot aan de [Franse Revolutie](#). Het hoogtepunt in aantal roepingen situeert zich in een of twee generaties omstreeks 1650-1670, toen het aantal begijnen opliep tot boven 360 ^{[1][2]}.

Tijdens de [Franse Revolutie](#) werd het Begijnhof niet verkocht als [nationaal goed](#), zoals dat met de kloosters gebeurde. Het beheer van het Begijnhof en al zijn bezittingen werd toevertrouwd aan de commissie van openbare godshuizen (het latere OCMW).

Na meer dan anderhalve eeuw in handen geweest te zijn van het OCMW, was het gebouwenbestand omstreeks 1960 behoorlijk verkrot. Het OCMW zocht een koper. Een geïnteresseerde bouwpromotor was graag bereid af te zien van aankoop toen bleek dat de [Universiteit](#) bereid was het complex te restaureren, om er studenten en gastprofessoren te huisvesten. De restauratie verliep in 2 fasen: het merendeel van de straten werd aangepakt in de jaren 60, begin jaren 70, onder leiding van professor [Raymond M. Lemaire](#). De kerk en Kerkstraat kwamen aan de beurt in de jaren 80. De grootschalige restauratie van een hele stadswijk was destijds een kantelmoment in de interesse van de bevolking voor de begijnhoven en traditionele architectuur in het algemeen

Sint Antoniuskerk

De geschiedenis van de Sint-Antoniuskapel aan het Damiaanplein, één van de middeleeuwse kapellen van Leuven, gaat terug tot de 14de eeuw. In de 19de eeuw werd het een belangrijk bedevaartsoord voor Sint-Jozef. Sinds 1936 rust het lichaam van Pater Damiaan in deze kapel. Het heiligdom kreeg begin jaren 1960 zijn huidig uitzicht toen de oorspronkelijke kapel grondig werd verbouwd naar ontwerp van Jos Ritzen en Walter Steenhoudt.

Jozef De Veuster, geboren in 1840 in Tremelo, trad in bij de paters van de Heilige Harten (Picpussen) en kreeg de kloosternaam Damiaan. Hij trok als missionaris naar de Hawaï-eilanden waar hij het lot deelde van de uitgestoten melaatsen op Molokaï. Hij werd zelf melaats en stierf in 1889.

Minderbroederspoort

Hier zie je het befaamde Jansenius bruggetje, de brug van Ann Desmet, die tot onze spijt er ondertussen ligt, maar nog niet bereikbaar is daar de toegangspoort nog gesloten is.

De Kruidtuin

De Kruidtuin van Leuven is de oudste botanische tuin van België. De universiteit van Leuven legde hem in 1738 aan voor haar studenten geneeskunde. Vandaag de dag bevindt zich op een oppervlakte van ca. 2,2 ha een uitgebreide verzameling bomen, heesters en struiken. Naast de verzameling kruidachtige planten, kruiden, water- en kuipplanten, stelt een serrecomplex (450 m²) een verscheidenheid van tropische en subtropische soorten tentoon.

Sint jacobkerk leuven

De Sint-Jacobskerk is gebouwd in romaanse stijl en dateert uit de 13e eeuw. Van de oorspronkelijke kerk rest tegenwoordig nog enkel de toren, die deel uitmaakt van de zeven wonderen van Leuven. De dwarsbeuk werd tussen 1457 en 1488 opgericht door de bouwmeester van het Leuvense stadhuis, Matthijs de Layens. De kerk sloot in 1964 haar deuren wegens stabiliteitsproblemen en staat sindsdien leeg. De kerk werd inwendig gestut om verder verval tegen te gaan.

De zeven wonderen van Leuven

De Toren zonder nagels (Sint Geertrui)
De klok buiten de toren (sint Jacob)
Het altaar buiten de kerk (Sint Michiels)
De levende lopen onder de doden (Tiense poort)
Mensen lopen onder de boomwortels (Tervuurse poort)
De toren lager dan de kerk (Tiense straat) bestaat niet meer
Het water stroomt stroomopwaarts (Oratoriënhof – Mechelsestraat)

Park Den Bruul

Klein begijnhof

Het **Klein Begijnhof** van [Leuven](#) is een [wijk](#) bestaande uit een straat en twee doodlopende steegjes. Deze wijk werd tot in de 19e eeuw bewoond door [begijnen](#). Zoals de naam aangeeft, is dit begijnhof de kleinste van twee [begijnhoven](#) in de stad. Het andere, [Groot Begijnhof](#) ligt aan de andere kant van de stad, en beide hoven hebben in feite geen gemeenschappelijke geschiedenis. Het Klein Begijnhof wordt soms ook Oud Begijnhof genoemd. Het woord oud zou niet betekenen dat dit begijnhof ouder is dan het andere, wel dat dit begijnhof over minder financiële middelen beschikte dan zijn grote tegenhanger, waardoor de gebouwen sneller in een vervallen toestand verkeerden.

De oudste bekende documenten van dit begijnhof dateren van 1272 (voor het Groot Begijnhof gaat dit bijna een halve eeuw verder terug). Het Klein Begijnhof zou ontstaan zijn als een gemeenschap van vrouwen die dienden in de nabijgelegen [abdij van Sint-Geertrui](#) (maar zeker is dit niet). Aanvankelijk (tot 1631) vormde het Klein Begijnhof geen eigen parochie. Pas in de 1636 werd een kerk in laatgotische stijl voor de begijnen gebouwd. Het aantal begijnen reikte nooit boven de 100, en zakte na de [Franse Revolutie](#) erg snel weg. De kerk werd nog in de 19e eeuw (1862) afgebroken en in 1954 moest ook de infirmerie wijken voor de oprukkende bierbrouwer [Artois](#). De begijnenhuisjes, sinds de Franse Revolutie eigendom van het [OCMW](#), vervielen steeds verder, totdat in de jaren 90 eerst een schuchtere, later in de jaren 2000 een grondige restauratie werd doorgevoerd. Na de restauratie werden de huisjes weer wit geverfd (waardoor het Klein Begijnhof een ander uitzicht kreeg dan het Groot Begijnhof).

Sluispark

Het Sluispark is naast Keizersberg de groene long van de Vaartkom Water staat bijvoorbeeld centraal in het Sluispark. De Dijle werd opnieuw opengelegd. Dankzij de lange zittrappen tot aan het water en de waterspeeltuin is het nieuwe park een trekpleister. Centraal in het park is er een grote grasoppervlakte voorzien en ter hoogte van de huidige Sluisstraat staat een podium van zo'n tien op twintig meter waar optredens kunnen plaatsvinden. De nieuwe Sluisstraat is voor voetgangers en fietsers eveneens een aangename groene verbinding doorheen het Sluispark tussen de Vaartkom en het stadscentrum.

De oude tramweg

Hier staan we op de oude tramweg waar tot aan de jaren '60 de tramverbinding tussen Leuven en Herent liep. Omwille van de steile helling moest de tram ronde de keizersberg heenrijden.

Hiervoor ons zie je het engels plein. Dit plein heet engels plein omdat in de 2de helft van de 19de eeuw hier een treinwerkplaats was gerund door de engelsen. Zij hadden een overeenkomst met de Belgische Staat om een trein verbinding tussen Leuven en Charleroi te leggen. Deze zou in een tunnel onder de berg lopen. De tunnel is gegraven maar de steenmassa van de berg is zo fragiel dat hij niet bruikbaar is.

Keizersberg

De **Keizersberg** ligt vlak bij de plaats waar de Voer in de [Dijle](#) uitmondt. Leuven was de eerste hoofdstad van het [hertogdom Brabant](#) en op deze plek vestigden de [hertogen van Brabant](#) hun derde burcht.

In [1782](#) beval [keizer Jozef II](#) de afbraak en verkoop van de inmiddels reeds vervallen burcht. De afbraak was zo grondig dat ook de funderingen van het kasteel werden verwijderd. Dit maakt archeologisch onderzoek naar het oude hertogelijke kasteel nagenoeg hopeloos. Een muur en de 36 meter diepe waterput is alles wat er nog rest. Er bestaan wel nog afbeeldingen van de oude burcht.

De nieuwe abdij

In 1888 kregen monniken de toelating van de [abdij van Maredsous](#) om een studiehuis in te richten te Leuven. Het volgend jaar werden percelen op de Keizersberg aangekocht en in 1897 werd met de bouw van de noordelijke vleugel gestart.

Onze-Lieve-Vrouwebeeld

"Maria, Koningin des Hemels" is de [patrones](#) van de abdij. Abt [Robert de Kerchove](#) liet daarom een Onze-Lieve-Vrouwebeeld vervaardigen door [Benoit Van Uytvanck](#). Het mariastandbeeld werd in 1906 geplaatst op de plek waar het de vroegere siervaas verving: op een uitzichtspunt over de stad, voor de achterliggende abdij, nabij de muur [erker](#) van de voormalige [burcht](#). Op 30 juli werd het gewijd door [kardinaal Mercier](#). Het standbeeld is gemaakt van Franse kalksteen, is bijna 10 meter hoog en staat op een sokkel van vijf meter hoog. Gedurende de Tweede Wereldoorlog verloor het beeld haar hoofd, wat snel werd opgelost.^[1] In 2013 bezongen [Niels Boutsen](#) en Annelies-Isabelle Thanghe het beeld in het lied *Maria*.

Vaartkom

Het Leuven-Dijle

Het Kanaal Leuven-Dijle fungeert als [lateraal kanaal](#) van de Dijle. We weten dat deze rivier al tegen 1327 bevaarbaar gemaakt werd, door middel van [stuwen](#) en [sluizen](#). Deze [kanalisatie](#) blijkt echter ontoereikend wanneer de handel toeneemt. In 1686 begint een eerste onderzoek naar een lateraal kanaal. Toch wordt pas in 1749 een definitief plan aangenomen. Leuven verkrijgt het [octrooi](#) tot de aanleg op 29 januari 1750. Op 9 februari geeft [landvoogd Karel van Lorreinen](#) de eerste spadesteek, te [Wilsele](#). Voor deze gelegenheid worden een mooi bewerkte [kruiwagen](#) en een zilveren [spade](#) ingezet. De kruiwagen is vandaag te bewonderen in het [M - Museum Leuven](#), maar de spade is spoorloos. Tijdens de werken moet men misrekeningen op vlak van het niveau bijsturen. Toch komt het kanaal eind 1752 gereed. Op 21 december wordt het met water gevuld

Vaartkom

Historisch gezien was het aan de Vaartkom dat de bekende Leuvense nijverheden zich ontplooiden: bierbrouwerijen zoals [Brouwerij Artois](#), graanmaalderijen, houthandelaren enzovoort. Met het verdwijnen en verhuizen van deze traditionele industrie aan het einde van de 20e eeuw, verloor de wijk zijn oorspronkelijke functie en verviel tot een desolaat, post-industrieel gebied. Sinds 2007 is de wijk het grootste stadsvernieuwingsgebied van [België](#) en ondergaat een transformatie tot volwaardige nieuwe stadswijk. Aandachttrekkers onder de toekomstige realisaties zijn diverse nieuwe woon- en winkelcomplexen langs een verkeersvrije

Aan de Vaartkom bevinden zich historische gebouwen en installaties van *Den Hoorn*, de brouwerij die aan de oorsprong lag van het bier [Stella Artois](#) en bij uitbreiding [Anheuser-Busch InBev](#), de grootste brouwer ter wereld.

Het groen pissijn

Tegenover de kerk bij de eerder genoemde Sint-Geertruiabdij, aan de ingang van het Klein Begijnhof, bevindt zich één van de laatste openbare urinoirs van de stad. Liefhebbers van gespecialiseerde natuur kunnen zich bij dit prehistorische scharminkel vergapen aan de miniaturbiotoop die zich met de hulp van een dikke laag mos en algen in het pissijn gevestigd heeft.

Sint Geertrui Kerk

De voormalige abdijkerk Sint-Geertrui is een van de vijf middeleeuwse parochiekerken in Leuven, gelegen buiten de eerste stadsmuur tussen de Dijle en de Mechelsestraat. De bouwgeschiedenis van de kerk is nog niet te gronde onderzocht; de ernstige oorlogsschade en de daarop volgende reconstructies hebben bovendien mogelijke bouwsporen voorgoed uitgewist. De kerk is bekend als een [wonder van Leuven](#), omdat de toren volledig zonder nagels (d.i., zonder hout, volledig in steen) is opgetrokken. Tijdens de nacht van 11 op 12 mei 1944 werden de Sint-Geertruikerk en de aanpalende abdijgebouwen getroffen door een verwaalde geallieerde bom. Een groot deel van de kerk ging tegen de vlakte: de zuidelijke zijde van het middenschip en de zuidelijke zijbeuk, het noordelijke zijkoor en de noordzijde van het koor. Vanaf 1950 begint men aan de restauratie en heropbouw van de kerk op een zeer amateuristische wijze. Zie dakkapel, Ook in het interieur heeft men weinig respect voor de resten van de oude middeleeuwse architectuur.

Abdij Sint Geertrui

De oorsprong van de Sint-Geertruiabdij gaat terug op een 12de-eeuwse kapel die in 1206 door hertog Hendrik I werd omgevormd tot een priorij van reguliere augustijner kanunniken. Na de verheffing van de priorij tot abdij in 1449 werden kerk en kloostergebouwen verfraaid en uitgebreid. Na de opheffing in 1797 werd de voormalige abdij in 1798 openbaar verkocht in drie loten. En industrieën van de tijd vonden er hun onderdak, zoals leerlooierijen, textielververij en opslagplaatsen. Het geheel werd in 1911 openbaar te koop aangeboden. Koper was kanunnik Armand Thiéry die de restauratie en reconstructie van de voormalige abdijgebouwen beoogde. Aan de westzijde bestaan de gevels uit een collage van voornamelijk hardstenen 17de- en 18de-eeuwse bouwelementen uit Leuvense gebouwen verwoest in 1914. De jaarankers zijn niet authentiek en verwijzen dus niet naar de huizen waaruit de bouwelementen afkomstig zijn. Ook binnenin werden diverse interieurelementen en onderdelen van oud (kerk)meubilair hergebruikt. In 1917 trokken de benedictinessen het klooster dat zij weer verlieten na de splitsing van de universiteit in 1968.

Stadswal

Tussen de huizen door zie je stukken van de oude stadswal van de stad

Tweewaters

Hier wandelen we tussen de Dijle links en de Vunt rechts, en links zien we waar het nieuwe Tweewaterspark moet komen. De Balk van Beel, de Twist en de Solo's die omgebouwd worden tot lofts

De Waag

In dit oude gebouwtje, waar je je vanaf vraagt, waarom breken zed at niet af. Hierbinnen bevindt zich de Waag. Stoomlocomotieven moesten zeer evenwichtig worden afgesteld, iets zoals de banden van onze auto. Dit gebeurde in dit gebouwte op een soort weegschaal. Die staat hier nog integraal, maar niet meer gebruikt sinds de afschaffing van de stoomtreinen.

De Werkplaatsen

Voormalige werkplaatsen van de NMBS, in gebruik geweest tot 1993. Nu een nieuwe stadontwikkeling.

Hier kunnen zij die de laatste 3 km niet meer mee kunnen of willen rechtstreeks naar de eindplaats gaan (is 900m)

Provinciaal domein

Dit waren 3 parken of tuinen in de 2de helft van vorige eeuw opgekocht door de provincie Brabant, en later door Vlaams Brabant omgebouwd tot een volwaardig provinciaal domein.

Abdij van Vlierbeek

Zeven eeuwen lang tot aan de franse revolutie was dit een benedictijnerabdij, maar het complex is blijven bestaan als parochie-kerk en centrum voor de gemeente Kessel-lo.

De Noorderpoort

We zijn de abdij binnengekomen langs de Noorderpoort, die vroeger de toegang tot de landerijen van de Abdij. De gebouwen rechts en links van de poort is het landbouwcomplex of de boerderij. Gebouwd in de 17e eeuw en verbouwd tot woningen in de 19e eeuw.

Gebouwen Westkant

Gebouwd in de 18e eeuw als de woningen voor de knechten. Na de afschaffing van de abdij, na de revolutie werden 2 woningen omgebouwd tot herberg, nu café.

Het tuinprieel

Links dit kleine gebouw is het oudste van de site. Oorspronkelijk gebouwd alse een prieeltje rond 1650 en ingang voor de bloenen en kruidentuin. Pas in 1963 werd het omgebouwd tot een kapel. De kant van de tuin werd toegemetseld. Het huidige poortje met de inscriptie 1724 en de initialen P.P.(staande voor <Petrus Paradaens) is afkomstig van het verdwenen Molenhuis dat stond aan de rand van hun domein.

Het gastenkwartier

Gebouwd tussen 1642 en 1727. In de 19de eeuw werd het omgebouwd tot woningen voor belangrijke figuren. Onderander PP Alberdingk, hoogleraar Nederlandse letterkunde aan de KU en stichter van het Davidsfonds (+ 1904) woonde hier.

Het nieuw Abtskwartier

In 1775 werd het plan aangevat om een volledige nieuwe abdij te bouwen. Arcgitect Dewez tekende het volledige plan. Slechts 2 gebouwen konden verwezelijkt worden waaronder het nieuwe abtskwartier. De franse revolutie maakte een einde aan dit project.

Het Oude Abtkwartier

Een van de oudste gebouwen van het complex, gered door de franse revolutie.

De kerk

Ook ontwerp voor de nieuwe abdij. De buitenkant ziet er wat onafgewerkt uit, maar dit is omdat ze geïntegreerd zou worden in een heel complex.

De Westervoort

Nu verlaten we de abdij langs de Westervoort. Dit was de hoofdingang van de abdij. Het is een van de oorspronkelijke gebouwen van de eerste abdij, was in zeer slechte staat en werd gerestaureerd in 2009.

Het heuvelhof

Het kasteeltje werd in 1842 gebouwd door een rentenier uit Turnhout op een domein van 1,5 ha.

In 1938 kocht de gemeente Kessel-lo het domein en kasteeltje en vestigde er haar gemeentehuis tot aan de fusie in 1977. Nu zijn er basisdiensten van de stad gevestigd.

Einde van de wandeling